सर्गः ११ पूर्वजन्मधनुषा समागतः सोतिमात्रलघुद
र्शनोऽभवत्। केवलोपि सुभगो नवाम्बुदः किं पुन
स्त्विदशचापलाञ्छितः॥ ७९॥ तेन भूमिनिहितैक
कोटिना कार्म्मकञ्च वलिनाधिरोपितं। प्राप वर्ण
विकृतिञ्च भार्गवो वृष्टिधौत इव वासवध्वजः
॥ ८०॥ तावुभावपि परस्परस्थितौ वर्द्धमानपरि
हीनतेजसौ। पश्यतिस्म जनता दिनात्यये पार्वणौ
शशिदिवाकराविव॥ ८१॥

पूर्वेति। पूर्वजन्मनिनारायणावतारे यद्धनुस्तेन समागतोमि
लितः स रामोऽतिमात्रमत्यन्तं लघु दृष्टं दर्शनं यस्यसचाभ
वत् तथाहि केवलोपि नवो नवीनोऽम्बुदोमेघः सुभगोरम्यस्त्वि
दशचापेनेन्द्रधनुषा लाञ्छितः किं॰ पुनः सुतरां सुभगद
त्यर्थः॥ ७९॥ तेनेति। भूमौनिहिता एका कोटिर्धनुःप्रान्तो
येन तेन वलिना तेनरामेण कार्मुकं धनुश्चाधिरोपितं भार्गवो
जामदग्न्यश्च वर्णस्य रूपस्य विकृतिं विकारं प्राप कदृत्र वृष्ट्या
धौतः चालितोवासवस्येन्द्रस्य ध्वजइव॥८०॥ ताविति। जनता
जनसमूह उभावपि तौ रामपरशुरामौ पश्यति स्म किं॰तौ
परस्परस्थितौ अन्योन्याभियुक्तौ पुं किं॰ तौ वर्द्धमानं परिही
नञ्च तेजो ययोस्तौ काविव दिनात्यये सायं काले पार्वणौ पूर्णि
माभवौ शशिदिवाकरौचन्द्रसूर्य्याविव अस्मिन्पक्षेपि वर्द्धमा
नेतिविशेषणं चन्द्रसाम्यंरामस्य सूर्य्यसाम्यंपरशुरामस्य॥८१॥